

Arrest

nr. 254 253 van 10 mei 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 7 september 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 26 oktober 2020.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van advocaat J. JANSSENS die *loco* advocaat E. MASSIN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekende partij dient beroep in tegen de beslissing “verzoek kennelijk ongegrond” van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2020, waarbij haar verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld wordt met toepassing van artikel

57/6/1, §1 van de Vreemdelingenwet en waarbij haar verzoek met toepassing van artikel 57/6/1, §2 van diezelfde wet als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

2. Artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien: (...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; (...)

“§2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. (...)”

Bij koninklijk besluit van 15 december 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, in werking getreden op 3 februari 2020, werd Georgië aangewezen als veilig land van herkomst.

3.1. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Verzoekende partij toont geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet aan.

De bestreden beslissing stelt pertinent en op goede grond het volgende (vast):

“U vreest bij terugkeer naar Georgië om opnieuw opgesloten of vermoord te worden op bevel van het parlamentslid E.(...) M.(...). U kan het CGVS hier echter niet van overtuigen en wel omwille van de volgende redenen.

Vooreerst is de moord die uw vader pleegde op de neef van E.(...) M.(...) een louter blote bewering. U legt geen enkel bewijsstuk neer van dit gegeven, zoals bijvoorbeeld een vonnis, weet niet meer precies wanneer de moord plaatsvond (begin jaren 2000) (CGVS p.8-9) en kent niet eens de volledige naam van het slachtoffer (CGVS p.12). U werpt hierbij zelf op dat u nog jong was op het moment van de feiten en opgroeide zonder vader omdat die in de gevangenis zat (CGVS p.9). Nochtans moet u op het moment van de moord toch al minstens 14 jaar oud geweest zijn en stond u tot 5 maanden geleden nog in contact met uw vader, waardoor van u redelijkerwijs verwacht kan worden dat u meer af weet van uw vaders misdaad die ertoe geleid zou hebben dat u zelf meer dan 8 jaar onschuldig werd opgesloten. Bijgevolg slaagt u er niet in aan te tonen dat uw vader een familielid van E.(...) M.(...) vermoord heeft en valt daarmee de drijfveer voor M.(...)'s heksenjacht tegenover u volledig weg.

Voorts is ook de bewering dat u onterecht veroordeeld werd omwille van feiten die u niet gepleegd zou hebben een blote bewering. Uit de vonnissen en het arrest dat u afgeeft blijkt dat u veroordeeld werd voor verschillende feiten, waaronder een gewapende overval en de diefstal van de halsketting van E.(...) M.(...) op straat, nadat er verschillende getuigenissen van slachtoffers uw identiteit bevestigden (zie administratief dossier: vertaling vonnissen). Uzelf beweert dat het hier om valse getuigenissen ging van zowel E.(...) M.(...) als van haar onderdanen (CGVS p.10). Nochtans blijkt ook uit het vonnis dat de gestolen items werden teruggevonden in een pandzaak waar u ze had verkocht (zie administratief dossier: vertaling vonnissen). Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan de persoonlijke vete die E.(...) M.(...) tegen u zou voeren, is er ook geen reden om aan te nemen dat de feiten waartoe u veroordeeld werd onecht zouden zijn. Bijgevolg kan u niet aantonen dat u onschuldig werd opgesloten. Voorts dient opgemerkt te worden dat de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging ook ondermijnd wordt door uw eigen gedrag en een gebrek aan logica. Ten eerste blijkt uit objectieve

informatie dat E.(...) M.(...) al een parlamentslid is sinds november 2016. M.a.w. op het moment dat u vrijkwam uit de gevangenis in april 2018, was zij reeds parlamentslid. Nochtans besloot u pas om Georgië te verlaten in januari 2020, oftewel bijna 2 jaar later. Gevraagd waarom u nog zo lang in Georgië zou blijven als u E.(...) M.(...) vreesde omwille van haar macht als parlamentslid, verklaart u dat u steeds bleef hopen dat haar vete tegen u zou stoppen maar dat u besepte dat het niet zou stoppen omdat de politie maar bleef langskomen bij u thuis om een geldboete te innen (CGVS p.13). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u al tot deze geldboete veroordeeld werd bij uw vonnis uit 2010 (CGVS p.13). Hierdoor is het logisch dat de politie nog steeds probeert om die geldboete te innen en gaat het niet om nieuwe vervolgingsfeiten die er op zouden kunnen wijzen dat E.(...) M.(...) u viseert. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging ook ondermijnd door het feit dat u nog zo lang in Georgië bleef en geen duidelijke nieuwe aanwijzing had om het land te verlaten.

Voorts is het ook onduidelijk voor het CGVS waarom E.(...) M.(...) u de hele tijd zou blijven vervolgen terwijl uw vader ondertussen zelf terug op vrije voeten is (CGVS p.9). Uzelf verklaart dat uw vader erg ziek is en vaak naar het ziekenhuis moet (CGVS p.13). Indien E.(...) M.(...) echter werkelijk zulks wraakzuchtig persoon is dat zij in staat is de zoon van de moordenaar van haar neef onschuldig te laten veroordelen tot 14 jaar gevangenisstraf en hem bijna twintig jaar later nog steeds wilt vervolgen, is het niet logisch dat zij zich wel gehinderd zou voelen door de slechte gezondheid van uw vader om zich te wreken op de moordenaar zelf. Opnieuw wordt uw geloofwaardigheid ondermijnd door een gebrek aan logica en aannemelijkheid.

Tot slot dient ook opgemerkt te worden dat u, hoewel u al sinds 10/01/20 in België bent, u pas op 03/03/20 asiel aanvraag vanuit de gevangenis nadat u werd aangehouden door de politie op 02/03/20 met inbrekersmateriaal in een Frans voertuig. In het Proces Verbaal van uw arrestatie op 02/03/20 verklaart u dat u in België bent om toeristische redenen (zie administratief dossier: Administratief rapport: Illegaal verblijf). Wanneer u even later gehoord wordt door een agent verklaart u dat u in België bent op doorreis, op weg naar Frankrijk, waar u zou werken als chauffeur (zie administratief dossier: Formulier ter bevestiging van het horen van een vreemdeling). Bij de DVZ verklaart u dan weer dat u in België bent om Georgische wijn te verkopen voor een vriend met een netwerk van restaurants in Europa (zie administratief dossier: DVZ-verklaringen 18.03.20). Bij het CGVS zegt u dat u naar België bent gekomen om te vluchten van voornoemde problemen in Georgië (CGVS p.7). Geconfronteerd met uw eerdere tegenstrijdige verklaringen, antwoordt u dat u eerder loog tegen de politie omdat u hen niet wilde vertellen over uw problemen met een hooggeplaatst parlamentslid in Georgië (CGVS p.7). Uiteraard is dit niet in staat om te verantwoorden waarom u maar liefst 4 verschillende versies heeft gegeven van uw redenen om naar België te komen. Opnieuw wordt uw gehele geloofwaardigheid onderuit gehaald.

U legt geen documenten neer die bovenstaande vaststellingen kunnen weerleggen. Uw internationaal reispaspoort bevestigt uw identiteit en afkomst, dewelke hier niet ter discussie staan. De twee vonnissen en het arrest door verschillende Georgische rechtbanken bevestigen dat u veroordeeld werd voor verschillende strafrechtelijke feiten, maar leveren geen enkel bewijs van een onschuldige opsluiting." (eigen onderlijning)

3.2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoert die de desbetreffende overwegingen weerleggen of ontkrachten. Het komt aan verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter geheel in gebreke blijft. Zij komt in voorliggend verzoekschrift immers in wezen niet verder dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van en volharden in eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen, beschouwingen en kritiek, en het op algemene wijze minimaliseren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermag diens pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen.

3.3. In zoverre verzoekende partij thans herhaalt dat zij nog jong was toen haar vader de neef van E.M. zou hebben vermoord, merkt de Raad in navolging van de commissaris-generaal op dat deze uitleg geenszins haar gebrekkige kennis omtrent enkele belangrijke elementen dienaangaande verschoont, zoals wanneer die moord zou hebben plaatsgevonden alsook voorts aangaande o.a. de identiteit van het slachtoffer, gelet op onder meer het feit dat zij op het ogenblik van die beweerde moord toch reeds minstens veertien jaar oud was en zij bovendien in een recent verleden nog contact had met haar vader.

Het betreft, in weerwil van haar huidige verzuchtingen in het verzoekschrift, geenszins “details”, doch elementen die de kern van haar relaas en vrees voor vervolging uitmaken, daar die beweerde moord door haar vader de aanleiding zou zijn voor al haar beweerde problemen nadien met E.M., zoals o.a. het feit dat zij beweerdelijk omwille van de misdaad begaan door haar vader zelf 8 jaar onschuldig in een Georgische gevangenis opgesloten zou hebben gezeten, problemen die uiteindelijk volgens verzoekende partij tot haar vlucht uit Georgië hebben geleid, waar zij bij een terugkeer juist omwille van die verklaarde problematiek en vete met E.M. voor haar leven vreest.

Verzoekende partij haar argumentatie omtrent haar jeugdige leeftijd op het ogenblik van die beweerde moord, wijzigt hoe dan ook niets aan de vaststelling dat zij nog steeds niet enig bewijsstuk neerlegt van de moord die haar vader zou hebben gepleegd op een neef van E.M. In het verzoekschrift wordt weliswaar aangegeven dat “De verzoekende partij zal ook proberen documenten aangaande de strafrechtelijke procedure tegen zijn vader en zijn hospitalisatie voor Uw Raad te brengen”, doch tot op heden ontbreekt hiervan elk spoor. Deze vaststelling klemt des te meer nu verzoekende partij er wel in slaagde documenten neer te leggen met betrekking tot haar eigen veroordeling(en) in Georgië. De Raad wijst er in dit verband op dat de verzoeker om internationale bescherming zelf spontaan en zo spoedig mogelijk alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming dient aan te reiken. De bewijslast rust in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van het relaas. Er bestaat overigens geen enkele rechtsregel die de commissaris-generaal oplegt om onderzoeksdaden te stellen zoals het contacteren van de Georgische autoriteiten om bepaalde van verzoekende partij haar verklaringen, zoals omtrent de veroordeling van haar vader, te verifiëren. De commissaris-generaal heeft op grond van zijn bevindingen in de bestreden beslissing terecht geconcludeerd dat verzoekende partij er niet in slaagt aan te tonen dat haar vader een familielid van E.M. zou hebben vermoord, waarmee aldus de beweerde drijfveer voor de heksenjacht van E.M. tegenover verzoekende partij volledig wegvalt.

3.4. Dat verzoekende partij thans in haar verzoekschrift met betrekking tot haar strafrechtelijke veroordelingen in Georgië haar onschuld staande houdt, is geenszins van aard afbreuk te doen aan de motivering in de bestreden beslissing waarbij op goede grond wordt vastgesteld dat verzoekende partij geenszins weet aan te tonen en allerm minst overtuigt dat zij in Georgië, waar zij blijkens de door haar neergelegde vonnissen en een arrest van verschillende Georgische rechtbanken voor verschillende strafrechtelijke feiten werd veroordeeld en acht jaar en enkele maanden in de gevangenis heeft doorgebracht, onschuldig werd opgesloten. Verzoekende partij haar huidige argumentatie omtrent het feit dat zij “onrechtmatig bestraft” werd “voor feiten die” zij “niet heeft gepleegd”, kan niet worden gevolgd. Zij toont dan ook niet aan dat zij onterecht tot het betalen van een geldboete werd veroordeeld (in het vonnis van 2010).

3.5. Waar verzoekende partij thans met betrekking tot de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat zij maar liefst vier verschillende versies heeft gegeven van haar redenen om naar België te komen, in haar verzoekschrift “wenst toe te voegen dat hij niet herinnert wat hij vorige had verklaard. Dit legt uit waarom hij drie verschillende versies bij de politie geeft”, komt zij thans met een geheel andere uitleg voor die vastgestelde tegenstrijdige verklaringen af. Immers, toen de commissaris-generaal haar eerder tijdens haar persoonlijk onderhoud met haar verschillende tegenstrijdige versies confronteerde, verklaarde verzoekende partij namelijk dat zij eerder tegen de politie had gelogen omdat zij hen niet wilde vertellen over haar problemen met een hooggeplaatst parlamentslid in Georgië. Ook hierover is dus verzoekende partij aldus weer tegenstrijdig, hetgeen haar algehele en algemene geloofwaardigheid alsook de geloofwaardigheid van haar asielverklaringen verder ondermijnt. Verzoekende partij was bovendien niet enkel tegenstrijdig bij de politie, naar aanleiding van haar arrestatie op 2 maart 2020 met inbrekersmateriaal in een Frans voertuig, doch diste ook vervolgens bij haar opeenvolgende gehoren bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal zeer uiteenlopende en frappant tegenstrijdige verhalen op inzake de reden van haar verblijf hier in België. Het hoeft voorts geen betoog dat het louter volharden in een versie, de vastgestelde tegenstrijdigheden, die steun vinden in de stukken van het administratief dossier, niet opheft. Verzoekende partij ontkracht, noch weerlegt aldus de verschillende vastgestelde frappante tegenstrijdigheden en zij biedt er geen aannemelijke verklaring voor. De in de aangevochten beslissing opgesomde tegenstrijdigheden vinden hun grondslag in het administratief dossier en hebben geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks verband houden met het vertrek uit het land van herkomst.

3.6. Waar verzoekende partij in het verzoekschrift opnieuw wijst op “de vendetta die tussen zijn familie en de familie van het parlamentslid, E. M. bestaat, als gevolg van de moord van M.’s neef door

verzoekers vader" beklemtoont de Raad dat in de bestreden beslissing op grond van de verschillende pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal zoals o.a. die inzake verzoekende partij haar houding en het gebrek aan logica, vaststellingen die niet worden ontkracht of weerlegd, terecht geen geloof wordt gehecht aan die beweerde vete met en vrees voor E.M. Verzoekende partij haar betoog dat "deze vervolgingen en vrees van vervolgingen zijn gedreven door het behoren tot een bepaalde sociale groep, namelijk het behoren tot het gezin S." en argumentatie dienaangaande waarbij zij verwijst naar rechtspraak en een standpunt van UNHCR, zijn aldus niet dienstig of nuttig, nu aan die verklaarde vete en problemen geen geloof kan worden gehecht. Verzoekende partij maakt namelijk geenszins geloofwaardig of aannemelijk dat E.M. haar zou viseren, laat staan dat er sprake is van vervolging. Haar beweringen dienaangaande zijn volstrekt ongeloofwaardig.

3.7. Voor zover verzoekende partij voorts gewag maakt van bezoeken bij haar thuis na haar aankomst in België, betreft dit niets meer dan blote beweringen en dient erop gewezen dat in die mate zij deze aan haar verklaarde problemen in Georgië linkt, die problemen ongeloofwaardig worden beschouwd.

3.8. In de mate dat verzoekende partij zich beroept op het voordeel van de twijfel dat haar volgens haar zou moeten worden verleend, dient erop gewezen dat luidens artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dit veronderstelt dat, zo blijkt uit het artikel dat verzoekende partij in haar verzoekschrift bovendien zelf citeert, onder meer de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan, hetgeen thans dus geenszins het geval is. Daarnaast is er te dezen geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij haar verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

Een ongeloofwaardig vluchtrelaas kan geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

3.9. Uit niets blijkt dat er heden in Georgië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

In de mate verzoekende partij de schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM aanvoert, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien wordt erop gewezen dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

3.10. De algemene opmerking in het verzoekschrift dat "het gehoor slechts twee uren heeft geduurd" (sic.) wijzigt niets aan hetgeen voorafgaat. Het thans louter wijzen op de duur van het persoonlijk onderhoud is geenszins van aard de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

4. Bijgevolg lijkt verzoekende partij niet aan te tonen dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Georgië."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op voormelde beschikking, voert de verzoekende partij aan dat zij geen documenten heeft over de feiten die haar vader heeft gepleegd, maar dat de afwezigheid van documenten niet inhoudt dat het relaas niet geloofwaardig is. Voorts wijst de verzoekende partij erop dat de feiten lang geleden gepleegd zijn, dat zij zich niet alles kan herinneren en dat zij nog klein was. Zij meent tevens dat er geen tegenstrijdigheid is tussen haar verklaringen en het verzoekschrift zoals in de beschikking wordt gesteld. Zij benadrukt dat zij gelogen had tegen de politie en dit hetzelfde is als *“dat zij niets wilde vertellen aan de politie”*. Tot slot stelt de verzoekende partij dat er nog een belangrijk element is namelijk dat het zeer moeilijk is voor haar om bewijzen voor te leggen van de corruptie door de politie in haar dossier zodat hier het voordeel van de twijfel moet spelen.

4.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vooreerst vast dat waar de verzoekende partij ter terechtzitting aanvoert dat de feiten door haar vader lang geleden gepleegd zijn, dat zij zich niet alles kan herinneren en dat zij nog klein was, de verzoekende partij in wezen slechts argumentatie uit haar verzoekschrift herhaalt in welk verband in voormelde beschikking werd gesteld:

“3.1. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Verzoekende partij toont geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet aan.

De bestreden beslissing stelt pertinent en op goede grond het volgende (vast):

“U vreest bij terugkeer naar Georgië om opnieuw opgesloten of vermoord te worden op bevel van het parlamentslid E.(...) M.(...). U kan het CGVS hier echter niet van overtuigen en wel omwille van de volgende redenen.

Vooreerst is de moord die uw vader pleegde op de neef van E.(...) M.(...) een louter blote bewering. U legt geen enkel bewijsstuk neer van dit gegeven, zoals bijvoorbeeld een vonnis, weet niet meer precies wanneer de moord plaatsvond (begin jaren 2000) (CGVS p.8-9) en kent niet eens de volledige naam van het slachtoffer (CGVS p.12). U werpt hierbij zelf op dat u nog jong was op het moment van de feiten en opgroeide zonder vader omdat die in de gevangenis zat (CGVS p.9). Nochtans moet u op het moment van de moord toch al minsten 14 jaar oud geweest zijn en stond u tot 5 maanden geleden nog in contact met uw vader, waardoor van u redelijkerwijs verwacht kan worden dat u meer af weet van uw vaders misdaad die ertoe geleid zou hebben dat u zelf meer dan 8 jaar onschuldig werd opgesloten. Bijgevolg slaagt u er niet in aan te tonen dat uw vader een familielid van E.(...) M.(...) vermoord heeft en valt daarmee de drijfveer voor M.(...)'s heksenjacht tegenover u volledig weg.

(...)

3.3. In zoverre verzoekende partij thans herhaalt dat zij nog jong was toen haar vader de neef van E.M. zou hebben vermoord, merkt de Raad in navolging van de commissaris-generaal op dat deze uitleg geenszins haar gebrekkige kennis omtrent enkele belangrijke elementen dienaangaande verschoont, zoals wanneer die moord zou hebben plaatsgevonden alsook voorts aangaande o.a. de identiteit van het slachtoffer, gelet op onder meer het feit dat zij op het ogenblik van die beweerde moord toch reeds minstens veertien jaar oud was en zij bovendien in een recent verleden nog contact had met haar vader. Het betreft, in weerwil van haar huidige verzuchtingen in het verzoekschrift, geenszins "details", doch elementen die de kern van haar relaas en vrees voor vervolging uitmaken, daar die beweerde moord door haar vader de aanleiding zou zijn voor al haar beweerde problemen nadien met E.M., zoals o.a. het feit dat zij beweerdelijk omwille van de misdadaad begaan door haar vader zelf 8 jaar onschuldig in een Georgische gevangenis opgesloten zou hebben gezeten, problemen die uiteindelijk volgens verzoekende partij tot haar vlucht uit Georgië hebben geleid, waar zij bij een terugkeer juist omwille van die verklaarde problematiek en vete met E.M. voor haar leven vreest.

Verzoekende partij haar argumentatie omtrent haar jeugdige leeftijd op het ogenblik van die beweerde moord, wijzigt hoe dan ook niets aan de vaststelling dat zij nog steeds niet enig bewijsstuk neerlegt van de moord die haar vader zou hebben gepleegd op een neef van E.M. In het verzoekschrift wordt weliswaar aangegeven dat "De verzoekende partij zal ook proberen documenten aangaande de strafrechtelijke procedure tegen zijn vader en zijn hospitalisatie voor Uw Raad te brengen", doch tot op heden ontbreekt hiervan elk spoor. Deze vaststelling klemt des te meer nu verzoekende partij er wel in slaagde documenten neer te leggen met betrekking tot haar eigen veroordeling(en) in Georgië. De Raad wijst er in dit verband op dat de verzoeker om internationale bescherming zelf spontaan en zo spoedig mogelijk alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming dient aan te reiken. De bewijslast rust in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van het relaas. Er bestaat overigens geen enkele rechtsregel die de commissaris-generaal oplegt om onderzoeksdaden te stellen zoals het contacteren van de Georgische autoriteiten om bepaalde van verzoekende partij haar verklaringen, zoals omtrent de veroordeling van haar vader, te verifiëren. De commissaris-generaal heeft op grond van zijn bevindingen in de bestreden beslissing terecht geconcludeerd dat verzoekende partij er niet in slaagt aan te tonen dat haar vader een familielid van E.M. zou hebben vermoord, waarmee aldus de beweerde drijfveer voor de heksenjacht van E.M. tegenover verzoekende partij volledig wegvalt." (eigen onderlijning).

Door ter terechtzitting nogmaals haar argumentatie te herhalen en te stellen dat de feiten lang geleden zijn, zij zich niet alles kan herinneren en dat zij nog klein was, werpt de verzoekende partij geen ander licht op het vastgestelde. Zij gaat voorbij aan de motieven van de bestreden beslissing en de gronden van de beschikking, en zij slaagt er niet in afbreuk te doen aan de vaststelling dat zij: "geenszins haar gebrekkige kennis omtrent enkele belangrijke elementen dienaangaande verschoont, zoals wanneer die moord zou hebben plaatsgevonden alsook voorts aangaande o.a. de identiteit van het slachtoffer, gelet op onder meer het feit dat zij op het ogenblik van die beweerde moord toch reeds minstens veertien jaar oud was en zij bovendien in een recent verleden nog contact had met haar vader. Het betreft, in weerwil van haar huidige verzuchtingen in het verzoekschrift, geenszins "details", doch elementen die de kern van haar relaas en vrees voor vervolging uitmaken, (...)". Van de verzoekende partij kan dan ook redelijkerwijze een gedegen kennis en interesse worden verwacht, hetgeen niet het geval is. Door thans het standpunt en haar visie te formuleren dat het gebrek aan documenten over de feiten die haar vader heeft gepleegd niet inhoudt dat het relaas niet geloofwaardig is, kan zij, eveneens gelet op de overige vaststellingen waaraan geen afbreuk wordt gedaan, niet overtuigen. De verzoekende partij voert dan ook geen elementen aan die ertoe nopen anders te oordelen dan opgenomen in voormelde beschikking.

4.2. Waar de verzoekende partij ter terechtzitting hekelt dat er geen tegenstrijdigheid is tussen haar verklaringen en het verzoekschrift zoals in de beschikking wordt gesteld, herneemt de Raad volgende grond van voormelde beschikking:

"3.5. Waar verzoekende partij thans met betrekking tot de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat zij maar liefst vier verschillende versies heeft gegeven van haar redenen om naar België te komen, in haar verzoekschrift "wenst toe te voegen dat hij niet herinnert wat hij vorige had verklaard. Dit legt uit waarom hij drie verschillende versies bij de politie geeft", komt zij thans met een geheel andere uitleg voor die vastgestelde tegenstrijdige verklaringen af. Immers, toen de commissaris-generaal haar eerder tijdens haar persoonlijk onderhoud met haar verschillende tegenstrijdige versies confronteerde, verklaarde verzoekende partij namelijk dat zij eerder tegen de politie had gelogen omdat zij hen niet wilde vertellen over haar problemen met een hooggeplaatst parlamentslid in Georgië. Ook hierover is

dus verzoekende partij aldus weer tegenstrijdig, hetgeen haar algehele en algemene geloofwaardigheid alsook de geloofwaardigheid van haar asielerklaringen verder ondermijnt. Verzoekende partij was bovendien niet enkel tegenstrijdig bij de politie, naar aanleiding van haar arrestatie op 2 maart 2020 met inbrekersmateriaal in een Frans voertuig, doch diste ook vervolgens bij haar opeenvolgende gehoren bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal zeer uiteenlopende en frappant tegenstrijdige verhalen op inzake de reden van haar verblijf hier in België. Het hoeft voorts geen betoog dat het louter volharden in een versie, de vastgestelde tegenstrijdigheden, die steun vinden in de stukken van het administratief dossier, niet opheft. Verzoekende partij ontkracht, noch weerlegt aldus de verschillende vastgestelde frappante tegenstrijdigheden en zij biedt er geen aannemelijke verklaring voor. De in de aangevochten beslissing opgesomde tegenstrijdigheden vinden hun grondslag in het administratief dossier en hebben geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks verband houden met het vertrek uit het land van herkomst.” (eigen onderlijning).

De verzoekende partij benadrukt ter terechtzitting dat zij gelogen had tegen de politie en dit hetzelfde is als *“dat zij niets wilde vertellen aan de politie”*, doch zij gaat hiermee voorbij aan de vaststelling dat zij verschillende versies gaf in een poging de tegenstrijdigheden te verklaren. In voormelde beschikking wordt immers aangegeven dat zij *“in haar verzoekschrift “wenst toe te voegen dat hij niet herinnert wat hij vorige had verklaard. Dit legt uit waarom hij drie verschillende versies bij de politie geeft”* en wordt vervolgens op pertinente wijze vastgesteld dat zij thans aldus met een geheel andere uitleg voor die vastgestelde tegenstrijdige verklaringen afkomt hetgeen in voormelde beschikking wordt verduidelijkt als volgt: *“Immers, toen de commissaris-generaal haar eerder tijdens haar persoonlijk onderhoud met haar verschillende tegenstrijdige versies confronteerde, verklaarde verzoekende partij namelijk dat zij eerder tegen de politie had gelogen omdat zij hen niet wilde vertellen over haar problemen met een hooggeplaatst parlamentslid in Georgië.”* Door ter terechtzitting in wezen slechts haar verklaring zoals geformuleerd tijdens haar persoonlijk onderhoud te herhalen, en derhalve slechts één versie te herhalen, biedt zij dan ook geen aannemelijke uitleg voor het vastgestelde.

Evenmin kan de verzoekende partij overtuigen door de algemene bewering dat het voor haar zeer moeilijk is om bewijzen voor te leggen van de corruptie door de politie in haar dossier zodat hier het voordeel van de twijfel moet spelen. Zij voegt dit toe aan haar betoog ter terechtzitting en bestempelt dit als belangrijk element, doch spitst dit niet toe op de gronden van voormelde beschikking noch verduidelijkt zij waarop zij doelt. Hoe dan ook is deze algemene stelling geenszins van aard de motieven van de bestreden beslissing en de gronden van voormelde beschikking te ontcrachten. De Raad beklemt toont hierbij dat de bewijslast in beginsel op de schouders van de verzoekende partij zelf rust en zij dan ook alle nodige elementen voor de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming dient aan te reiken en de verschillende elementen van haar relaas op coherente wijze dient toe te lichten. Uit het voorgaande is echter gebleken dat de verzoekende partij hierin *in casu* tekortschiet. De benadrukt dan ook: *“3.8. In de mate dat verzoekende partij zich beroept op het voordeel van de twijfel dat haar volgens haar zou moeten worden verleend, dient erop gewezen dat luidens artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dit veronderstelt dat, zo blijkt uit het artikel dat verzoekende partij in haar verzoekschrift bovendien zelf citeert, onder meer de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan, hetgeen thans dus geenszins het geval is. Daarnaast is er te dezen geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij haar verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.”*, zoals reeds werd aangegeven in voormelde beschikking en waaraan geen afbreuk wordt gedaan.

4.3. Uit het voorgaande blijkt dan ook dat de verzoekende partij in wezen verwijst naar elementen die zij reeds in haar verzoekschrift naar voren heeft gebracht en waarop middels voormelde beschikking werd geantwoord. Door te herhalen, het uiten van algemene kritiek en het voeren van een algemeen betoog brengt de verzoekende partij geen elementen aan die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen reeds in voormelde beschikking en in de bestreden beslissing werd aangegeven.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg blijkt niet dat de verzoekende partij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Georgië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien mei tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS